

Beredskab Fyn I/S
Åsumvej 35
5240 Odense NØ

Afgørelse om vedtægterne for Beredskab Fyn I/S

18. januar 2021

Beredskab Fyn I/S har i mail af 20. november 2019 anmodet Ankestyrelsen om at godkende ændringer i vedtægterne for det kommunale fællesskab.

J.nr. 19-56929

De deltagende kommuner har på byråds- og kommunalbestyrelsesmøder godkendt vedtægtsændringerne således:

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Tel +45 3341 1200

- Kommunalbestyrelsen i Ærø Kommune, den 21. august 2019
- Byrådet i Svendborg Kommune, den 20. august 2019
- Byrådet i Assens Kommune, den 28. august 2019
- Byrådet i Nyborg Kommune, den 27. august 2019
- Byrådet i Kerteminde Kommune, den 29. august 2019
- Byrådet i Odense Kommune, den 4. september 2019
- Kommunalbestyrelsen i Langeland Kommune, den 9. september 2019
- Kommunalbestyrelsen i Faaborg-Midtfyn Kommune, den 10. september 2019
- Kommunalbestyrelsen i Nordfyns Kommune, den 31. oktober 2019

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Beredskab Fyn har vedlagt kopi af beslutningsprotokoller fra byråds- og kommunalbestyrelsesmøder, hvor vedtægtsændringerne blev behandlet.

Ankestyrelsen har nu behandlet sagen.

Resultatet er:

Ankestyrelsen kan ikke godkende det ændrede pkt. 11.4. om efterregulering af budgettet, jf. nærmere nedenfor.

Ankestyrelsen godkender det ændrede pkt. 2.6. om byggelovens § 16 C, stk. 6.

Vi bemærker i den forbindelse, at vi lægger til grund, at samarbejdsaftalen med den enkelte deltagerkommune om overførsel af kompetence vil blive optaget som bilag til vedtægterne. Vi henleder desuden opmærksomheden på, at bilagene skal godkendes af den eller de kommunalbestyrelser, som ønsker at overføre kompetencen efter byggeloven, og af Ankestyrelsen i medfør af kommunestyrelseslovens § 60.

Ankestyrelsen har ikke bemærkninger til de øvrige ændringer og godkender hermed ændringerne af pkt. 9.1., 9.2., 10.2. og 10.3. om ejerandele og udgiftsfordeling i vedtægterne for Beredskab Fyn I/S.

Reglerne

Samarbejder mellem kommuner, der vil medføre indskrænkning i de enkelte deltagende kommunalbestyrelses beføjelser efter lov om kommunernes styrelse, kræver Ankestyrelsens godkendelse, jf. kommunestyrelseslovens § 60, stk. 1.

Ankestyrelsen udøver ved sin godkendelse af samarbejdsaftaler såvel et legalitets- som et hensigtsmæssighedstilsyn. Det påses blandt andet, at samarbejdet er lovligt, herunder om samarbejdsaftalen indeholder bestemmelser, der strider mod lovgivningen, og om indholdet harmonerer med kommunallovgivningen og dens forudsætninger.

Samordning af kommuners redningsberedskab er omfattet af § 60 i kommunestyrelsesloven, jf. beredskabslovens § 10, stk. 3.

Det skal klart fremgå af samarbejdsaftalen for et kommunalt fællesskab, hvilken kompetence de deltagende kommunalbestyrelser har overført til fællesskabet.

For så vidt angår myndighedsudøvelse vil det normalt være forudsat i den pågældende lovgivning, at beføjelserne skal udøves af kommunalbestyrelsen og ikke kan afgives til et organ, der ikke er undergivet kommunalbestyrelsens myndighed. Der kræves derfor som udgangspunkt særlige holdepunkter i lovgivningen for at antage, at myndighedsudøvelse kan overføres til et kommunalt fællesskab, således

at den i lovgivningen fastlagte fordeling af ansvaret for udøvelsen af myndighedskompetence fraviges.

Vi henviser til Lov om kommunernes styrelse med kommentarer, Hans B. Thomsen m.fl., Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2. udgave 2010, side 515 og 521.

Det er muligt i forbindelse med fastlæggelsen af opgavebestemmelserne i vedtægterne at give mulighed for, at nærmere angivne opgaver på et senere tidspunkt overføres til fællesskabet til varetagelse. I så fald er opgavevaretagelsen allerede hjemlet ved vedtagelsen af vedtægterne, og den således hjemlede fremtidige udvidelse af opgaveporteføljen kræver ikke fornyet godkendelse i alle kommunalbestyrelser, men stadig godkendelse fra Ankestyrelsen, og i den eller de deltagende kommunalbestyrelser, som ønsker at overføre (nogle af) de angivne yderligere opgaver til fællesskabet.

Vi henviser til Vejledning om kommunale fællesskaber, Social- og Indenrigsministeriet, april 2016, pkt. 6.3, side 46.

Overdragelse af myndighedskompetence efter byggeloven

Byggelovens § 16 C, stk. 6-8, har følgende ordlyd:

”§ 16 C. [...]

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan henlægge beføjelser og pligter til beredskabskommissionen eller til den fælles beredskabskommission til på stedet at træffe afgørelse om brandsikkerhedsmæssige forhold, hvor brugen af en bygning udgør et ulovligt forhold efter denne lov og der er en konkret risiko for personskade.

Stk. 7. Beføjelser og pligter kan alene henlægges, såfremt kommunalbestyrelsen på henlæggelsestidspunktet vurderer, at den ikke selv inden for et rimeligt tidsrum vil kunne træffe afgørelse om de ulovlige brandsikkerhedsmæssige forhold.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsens henlæggelse af beføjelser og pligter skal fastsættes i vedtægterne for samarbejdet eller i et bilag hertil. Ansvarsfordelingen mellem aftaleparterne, og hvilke beføjelser og pligter der henlægges, skal fremgå af vedtægterne.”

Ankestyrelsen har ved brev af 23. december 2019 rettet henvendelse til Transport- og Boligministeriet vedrørende betydningen af byggelovens § 16 C, stk. 6-8.

Ankestyrelsen har modtaget Transport- og Boligministeriets udtalelse af 31. august 2020 om kommunernes henlæggelse af myndighedsopgaver til beredskaberne i medfør af byggelovens § 16 C, stk. 6-8.

Vi vedlægger en kopi af udtalelsen.

Af Transport- og Boligministeriets udtalelse fremgår bl.a. følgende:

“Muligheden for de lokale beredskabers udøvelse af disse kompetencer er alene tænkt at skulle ske i situationer, hvor det er nødvendigt, at beredskabet i deres virke, når de går brandsyn eller bliver tilkaldt på anden vis, skal kunne træffe en retlig og øjeblikkelig bindende afgørelse for at forhindre ulovlig, farlig eller uforansvarlig brug i brandsikkerhedsmæssig henseende efter byggeloven.

[...]

Formålet med, at kommunalbestyrelsen og beredskabet nedskriver henlæggelsen af myndighedskompetencen i en skriftlig aftale, er bl.a., at der i tilfælde af tvivlsspørgsmål kan findes en løsning ud fra fortolkning af den indgåede aftale. Der kan eksempelvis i konkrete tilfælde opstå tvivl om, hvad den henlagte myndighedskompetence omfatter, hvem der kan holdes ansvarlig ved udstedelse af en forkert afgørelse, foranstaltninger ved aftalens eventuelle ophør mv.

Derudover vil en skriftlig aftale om henlæggelse af den afgrænsede myndighedskompetence tjene et retssikkerhedsmæssigt hensyn i tilfælde, hvor modtageren af en konkret afgørelse (bygningsejeren) måtte være i tvivl om, hvorvidt beredskabet i den konkrete situation overskrider en henlagt myndighedskompetence.

[...] er det på baggrund af ovenstående Transport- og Boligministeriets vurdering, at det ikke vil være tilstrækkeligt i den skriftlige aftale blot at henvise til eller citere byggelovens § 16C, stk. 6-8. En uddybning af både kompetencer og situationer må være en forudsætning for, at de henlagte kompetencer og situationer i praksis klart kan identificeres.”

Desuden fremgår følgende af udtalelsen:

“Det er efter ministeriets vurdering ikke nødvendigt med angivelse af konkrete dage eller klokkeslæt for, at en situation kan være omfattet af henlæggelsesaftalen. Angivelsen af det tidsrum, som kompetencehenlæggelsen skal gælde i, skal ses i sammenhæng med de konkrete konsekvenser, det vil have for den pågældende bygningsejer eller pågældende arrangement, hvis afgørelsen skal afvente kommunens sagsbehandling. [...]

Med mindre kommunen specifikt ønsker at indskrænke den henlagte kompetence til bestemte bygningstyper, er det ikke ministeriets vurdering, at det er nødvendigt, at de omfattede bygningstyper udførligt eller udtømmende fremgår af den skriftelige aftale. Det skal blot kunne udledes af aftalen, hvad hensigten med henlæggelsen er.

[...]

På baggrund af ovenstående og henset til formålet om fleksibilitet er det således Transport- og boligministeriets vurdering, at den skriftlige henlæggelsesaftale ikke udførligt eller udtømmende behøver at beskrive konkrete tidsrum eller konkrete bygningstyper, der omfattes af aftalen. Der skal dog være en vis uddybning heraf, herunder fx med eksempler, så de henlagte kompetencer og situationer i praksis kan identificeres.”

Regulering af budgettet

Af kommunestyrelseslovens § 40, stk. 2, 1. og 2. pkt., fremgår, at bevillingsmyndigheden er hos kommunalbestyrelsen. Foranstaltninger, der vil medføre indtægter eller udgifter, som ikke er bevilget i forbindelse med vedtagelsen af årsbudgettet, må ikke iværksættes, før kommunalbestyrelsen har meddelt den fornødne bevilling.

Følgende fremgår af Lov om kommunernes styrelse med kommentarer, Hans B. Thomsen m.fl., Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2.udgave 2010, side 311:

“Tillægsbevilling til en drifts- eller anlægsbevilling må også søges i tilfælde, hvor der i årets løb indtræffer væsentlige ændringer i det pris- og lønniveau, der i forbindelse med vedtagelsen af årsbudgettet blev lagt til grund for den pågældende bevilling, [...].”

Om budgetprocedure og tillægsbevillinger fremgår bl.a. følgende af vejledning om kommunale fællesskaber om budgetprocedure, Social- og Indenrigsministeriet, 2016, side 70 f:

”Det vil ofte være nødvendigt eller i hvert fald hensigtsmæssigt, at budgetvedtagelsen i det kommunale fællesskab er tidsmæssigt forskudt i forhold til kommunernes budgetvedtagelse.

Hermed kan kommunerne have klarhed over de kommende udgifter til fællesskabet, når de lægger deres budget.

[...]

Ligesom i en kommune kan der efter omstændighederne i løbet af året blive behov for at yde tillægsbevillinger til uforudsete udgifter i et kommunalt fællesskab, idet foranstaltninger, der vil medføre indtægter eller udgifter, og som ikke er bevilliget ved årsbudgettet, ikke må iværksættes, før den fornødne bevilling er meddelt, jf. den kommunale styrelseslov § 40, stk. 2. Denne bestemmelse gælder såvel for kommunale fællesskaber som for kommuner.”

Sådan vurderer vi sagen

Nyt pkt. 2.6.

Vedtægterne for Beredskab Fyn I/S ønskes tilføjet et nyt pkt. 2.6. med følgende ordlyd:

”Beredskab Fyn kan desuden varetage Deltagerkommunernes opgaver efter byggelovgivningen til på stedet at træffe afgørelser om brandsikkerhedsmæssige forhold, hvor brugen af en bygning udgør et ulovligt forhold efter byggeloven, og der er konkret risiko for personskade efter byggelovens § 16C, stk. 6. Hvilke konkrete opgaver der henlægges til Beredskab Fyn, skal indgå i en samarbejdsaftale med den enkelte Deltagerkommune.”

Ankestyrelsen forstår pkt. 2.6. således, at der ikke med bestemmelsen er overført kompetence fra deltagerkommunerne til Beredskab Fyn, men at overførslen af kompetence i medfør af byggelovens § 16 C, stk. 6-8, vil ske i samarbejdsaftaler med den enkelte deltagerkommune.

Vi lægger til grund, at samarbejdsaftalen med den enkelte deltagerkommune om henlæggelse af kompetence vil blive optaget som

bilag til vedtægterne. Vi henleder desuden opmærksomheden på, at bilagene skal godkendes af den eller de kommunalbestyrelser, som ønsker at overføre kompetencen efter byggeloven, og af Ankestyrelsen i medfør af kommunestyrelseslovens § 60.

Vi henleder også opmærksomheden på, at sådanne samarbejdsaftaler skal tage højde for Transport- og Boligministeriets udtalelse om kommunernes henlæggelse af myndighedsopgaver til beredskaberne i medfør af byggelovens § 16 C, stk. 6-8.

På denne baggrund har Ankestyrelsen ingen bemærkninger til det nye pkt. 2.6. og godkender hermed ændringen i medfør af kommunestyrelseslovens § 60.

Nyt pkt. 11.4.

Vedtægterne for Beredskab Fyn I/S ønskes tilføjet et nyt pkt. 11.4. med følgende ordlyd:

“11.4. Budgettet reguleres efter KL’s juni PL-skøn (pristal og lønregulering) fra året før, dog således at der i budgettet kan foretages efterregulering såfremt der er afvigelser fra den PL fremskrivningsprocent, som Deltagerkommunerne anvender ved deres budgetlægning. Dette er gældende for budget 2020 og fremefter.”

Vi har forstået det foreliggende udkast sådan, at der ønskes en automatisk efterregulering af det vedtagne budget for det kommunale fællesskab i det tilfælde, at deltagerkommunerne efterfølgende har anvendt et andet pris- og lønreguleringstal end det, der blev anvendt i forbindelse med vedtagelsen af det kommunale fællesskabs budget.

Det er Ankestyrelsens opfattelse, at der ikke er hjemmel i kommunestyrelsesloven til at foretage en sådan automatisk efterregulering af det vedtagne budget på baggrund af efterfølgende ændringer i det anvendte pris- og lønreguleringstal.

Vi lægger i den forbindelse vægt på, at det fremgår af den juridiske litteratur, jf. nærmere ovenfor, at der må søges om tillægsbevilling i tilfælde, hvor der i årets løb indtræffer væsentlige ændringer i det pris- og lønniveau, der i forbindelse med vedtagelsen af årsbudgettet blev lagt til grund for den pågældende bevilling.

På denne baggrund vurderer Ankestyrelsen, at vi ikke kan godkende det foreliggende udkast til et nyt pkt. 11.4. om efterregulering af budgettet efter dettes vedtagelse.

Øvrige ændringer i vedtægterne

Ankestyrelsen har ikke bemærkninger til de øvrige ændringer og godkender hermed ændringerne af pkt. 9.1., 9.2., 10.2. og 10.3. om ejerandele og udgiftsfordeling i vedtægterne for Beredskab Fyn I/S.

Vi bemærker for god ordens skyld, at eventuelle senere ændringer af vedtægterne kræver Ankestyrelsens godkendelse.

Klagevejledning

Ankestyrelsens afgørelse kan påklages til Social- og Indenrigsministeriet, jf. kommunestyrelseslovens § 52, stk. 2.

Venlig hilsen

Julie Sinkbæk Juuel

Vi har anvendt:

Bekendtgørelse nr. 47 af 15. januar 2019 af lov om kommunernes styrelse (kommunestyrelsesloven)

Bekendtgørelse nr. 314 af 3. april 2017 af beredskabsloven, som ændret ved lov nr. 144 af 28. februar 2018 (beredskabsloven)

Bekendtgørelse nr. 1178 af 23. september 2016 af byggeloven, som ændret ved lov nr. 734 af 8. juni 2018 (byggeloven)

Vi har anvendt:

Bekendtgørelse nr. 47 af 15. januar 2019 af lov om kommunernes styrelse (kommunestyrelsesloven).

Bekendtgørelse nr. 314 af 3. april 2017 af beredskabsloven (beredskabsloven).

Bekendtgørelse nr. 1178 af 23. september 2016 af byggeloven med senere ændringer (byggeloven)

Udtalelse om byggelovens § 16 c, stk. 6-8 om kommunernes henlæggelse af myndighedsopgaver til beredskaberne

Ankestyrelsen har den 23. december 2019 henvendt sig til Transport- og Boligministeriet med spørgsmål til fortolkningen af byggelovens § 16 C, stk. 6-8 om kommunernes henlæggelse af myndighedsopgaver til beredskaberne. Særligt spørges der til, hvor præcis den skriftlige aftale om henlæggelsen af kompetencer skal være.

1. Ankestyrelsen beder konkret Transport- og Boligministeriet bekræfte, at en bestemmelse i vedtægterne for et samordnet redningsberedskab, der alene eller primært henviser til eller citerer ordlyden af byggelovens § 16c, stk. 6, vil være i strid med § 16c, stk. 6, sammenholdt med stk. 7 og 8.

2. Ankestyrelsen beder desuden Transport- og Boligministeriet om at redegøre for, om en vedtægtsbestemmelse, der overfører kompetence efter byggelovens § 16C, skal indeholde en fastlæggelse af følgende tre forhold:

- En angivelse af det tidsrum, hvori redningsberedskabet kan træffe afgørelse; det vil sige, hvornår redningsberedskabet tidsmæssigt har kompetencen, fordi kommunalbestyrelsen ikke kan træffe afgørelse om forholdet inden for et rimeligt tidsrum, jf. herved byggelovens § 16c, stk. 7
- Oplysninger om, i hvilke konkrete situationer redningsberedskabet varetager rollen som myndighed med hensyn til brandsikkerhedsmæssige forhold, herunder om der altid skal være en beskrivelse af, hvilke typer bygninger, festivalpladser, telte eller campingområder, midlertidige arrangementer eller lignende, der er omfattet af redningsberedskabets kompetence
- Eventuelle andre forhold, der som minimum skal fremgå af vedtægtsbestemmelsen.

Baggrund

Transport- og Boligministeriet kan ikke vurdere konkrete sager hos Ankestyrelsen, men kan alene vejlede generelt om reglerne under ministeriets ressort.

Formålet med den pågældende ændring af byggeloven, med ikrafttrædelse 1. juli 2018, er bl.a. at give bygningsmyndighederne i landets kommuner større fleksibilitet i tilrettelæggelsen af deres arbejde. Det er sket ved at give kommunalbestyrelsen mulighed for at henlægge visse myndighedsopgaver om brandforhold efter byggeloven til de kommunale beredskaber, så de i deres virke som brandmyndighed, i stedet for kommunen, skal kunne træffe afgørelse om ulovlige forhold efter byggeloven i brandsikkerhedsmæssig henseende.

Muligheden for at overføre de pågældende kompetencer omfatter de situationer, hvor beredskaberne på stedet skal kunne håndtere akutte problemstillinger og ulovlige forhold, når det konkrete brandsikkerhedsmæssige forhold er reguleret af byggeloven. Muligheden for de lokale beredskabers udøvelse af disse kompetencer er alene tænkt at skulle ske i situationer, hvor det er nødvendigt, at beredskabet i deres virke, når de går brandsyn eller bliver tilkaldt på anden vis, skal kunne træffe en retlig og øjeblikkelig bindende afgørelse for at forhindre ulovlig, farlig eller uforsvarlig brug i brandsikkerhedsmæssig henseende efter byggeloven.

Hensigten med ændringen er således, at den pågældende bygningsejer eller arrangør af et arrangement ikke skal være nødt til at afvente en kommunal afgørelse i situationer, hvor det er nødvendigt med en øjeblikkelig afgørelse om en given brandsikkerhedsmæssig problemstilling, og hvor ventetiden på en kommunal afgørelse i øvrigt vil være særlig uhensigtsmæssig i det konkrete tilfælde. Det kan fx være en situation, hvor ventetiden på en kommunal afgørelse i praksis vil overskride den planlagte brugstid af bygningen eller arrangementet og dermed de facto vil svare til et forbud mod videre brug.

Med lovændringen vil en afgørelse på stedet, evt. med særlige brandsikkerhedsmæssige betingelser, i en sådan situation kunne medføre en fortsat forsvarlig brug af bygningen eller arrangementet.

Det kan fx være tilfældet, hvor beredskaberne med den tildelte kompetence kan tillade brug af en ellers ulovlig bygning, såfremt ulovligheden fx består i en forskel mellem en eksisterende byggetilladelse og den på en festivalplads valgte opstilling af scener, forudsat at den valgte opstilling, eller en justeret opstilling på baggrund af brandmandens betingelser, vurderes at være brandsikkerhedsmæssig forsvarlig.

Ad 1

Såfremt kommunen vælger at udnytte denne mulighed for at henlægge myndighedskompetence til beredskaberne, skal henlæggelsen fastlægges i en skriftlig aftale parterne imellem. Aftalen skal tilføjes til beredskabernes vedtægter til den indgåede aftale om § 60-samarbejdet.

Formålet med, at kommunalbestyrelsen og beredskabet nedskriver henlæggelsen af myndighedskompetencen i en skriftlig aftale, er bl.a., at der i tilfælde af tvivlsspørgsmål kan findes en løsning ud fra fortolkning af den indgåede aftale. Der kan eksempelvis i konkrete tilfælde opstå tvivl om, hvad den henlagte myndighedskompetence omfatter, hvem der kan holdes ansvarlig ved udstedelse af en forkert afgørelse, foranstaltninger ved aftalens eventuelle ophør mv.

Derudover vil en skriftlig aftale om henlæggelse af den afgrænsede myndighedskompetence tjene et retssikkerhedsmæssigt hensyn i tilfælde, hvor modtageren af en konkret afgørelse (bygningsejeren) måtte være i tvivl om, hvorvidt beredskabet i den konkrete situation overskrider en henlagt myndighedskompetence.

Som svar på Ankestyrelsen første anbringende er det på baggrund af ovenstående Transport- og Boligministeriets vurdering, at det ikke vil være tilstrækkeligt i den skriftlige aftale blot at henvise til eller citere byggelovens § 16C, stk. 6-8. En uddybning af både kompetencer og situationer må være en forudsætning for, at de henlagte kompetencer og situationer i praksis klart kan identificeres.

Ad 2

For så vidt angår Ankestyrelsens andet anbringende, kan Transport- og Boligministeriet indledningsvist udtale, at formålet med lovændringen bl.a. er at skabe større fleksibilitet i sagsbehandlingen for kommuner og beredskaber samtidig med, at erhvervets ønske om, at beredskaberne kun ved akutte forhold skal kunne træffe afgørelse om de pågældende brandsikkerhedsmæssige forhold er imødekommet.

Hjemlen i byggeloven omfatter situationer, hvor kommunalbestyrelsen ikke selv inden for rimelig tid vil kunne træffe afgørelse om det ulovlige brandsikkerhedsmæssige forhold, og hvor det er nødvendigt med en øjeblik afgørelse. Vurderingen af tidsperspektivet skal være foretaget af kommunalbestyrelsen på tidspunktet for nedfældelsen af den skriftlige aftale.

At den skriftlige aftale skal være tilstrækkelig præcis, for så vidt angår det tidsrum, som henlæggelsen af kompetencer omfatter, betyder efter ministeriets vurdering ikke nødvendigvis, at aftalen udtømmende skal opliste samtlige konkrete situationer, hvor redningsberedskabet i dets virke må udnytte de pågældende kompetencer.

Der vil højst sandsynligt i praksis kunne forekomme situationer, hvor der på stedet er brug for brandmyndighedens afgørelse, som ikke i detaljer er tænkt på ved nedfældelsen af den skriftlige aftale.

At aftalen skal være præcis, betyder, at det klart skal kunne udledes af aftalen, i hvilken type af situationer beredskabet kan træffe afgørelse på stedet. Det kan

fx fremgå af aftalen, at det drejer sig om tilfælde uden for kommunens byggesagsafdelings åbningstid eller en lignende situation, hvor den pågældende situation kræver øjeblikkelig handling, hvor det ikke forventes, at kommunens afgørelse vil kunne indhentes inden for rimelig tid.

Vurderingen af, at kommunens afgørelse ikke vil kunne indhentes inden for rimelig tid, er en vurdering, brandmyndigheden må foretage i den konkrete situation, og som foretages på baggrund af brandmyndighedens viden og erfaring samt erfaring fra samarbejdet med den pågældende kommune.

Det er efter ministeriets vurdering ikke nødvendigt med angivelse af konkrete dage eller klokkeslæt for, at en situation kan være omfattet af henlæggelsesaftalen. Angivelsen af det tidsrum, som kompetencehenlæggelsen skal gælde i, skal ses i sammenhæng med de konkrete konsekvenser, det vil have for den pågældende bygningsejer eller pågældende arrangement, hvis afgørelsen skal afvente kommunens sagsbehandling. Hvis alternativet er, at arrangementet eller bygningen lukkes ned indtil, at kommunen kan træffe en afgørelse, vil det i et sådan tilfælde kunne være hensigtsmæssigt, hvis beredskabet i stedet kan træffe afgørelse om foranstaltninger, der gør, at brugen af bygningen kan fortsætte på forsvarlig vis.

Med mindre kommunen specifikt ønsker at indskrænke den henlagte kompetence til bestemte bygningstyper, er det ikke ministeriets vurdering, at det er nødvendigt, at de omfattede bygningstyper udførligt eller udtømmende fremgår af den skriftelige aftale. Det skal blot kunne udledes af aftalen, hvad hensigten med henlæggelsen er.

Med lovændringen kan beredskabet således gives kompetence til at håndtere en situation, hvor der af brandmyndigheden vurderes at være risiko for overhængende fare for personskade, hvis der ikke træffes en afgørelse på stedet, men hvor der med afgørelsen på stedet kan skabes en brandsikkerhedsmæssig forsvarlig situation.

Et eksempel kan være en situation, hvor mindre brandsikkerhedsmæssige justeringer i et cirkustelt vil øge brandsikkerheden tilstrækkelig til, at det af beredskabet vurderes som en brandsikkerhedsmæssig forsvarlig situation, og den planlagte forestilling skal finde sted frem for at skulle nedlægge forbud mod arrangementets afholdelse.

Modsat kan henlæggelsesaftalen afgrænse kompetencehenlæggelsen til det tidsrum, i hvilken henlæggelsen er gældende, ved ikke at give beredskabet lov til at træffe afgørelser efter byggeloven i situationer, hvor afventen på kommunal afgørelse ikke ville medføre store konsekvenser. Fx vil det ikke forekomme hensigtsmæssigt at henlægge kompetencer til på stedet at træffe afgørelser om brandsikkerhedsmæssige foranstaltninger i en bygning, der skal bruges permanent, hvis alternativet er en kommunal byggesagsbehandling i løbet af dage

eller uger. I et sådan tilfælde vil der ikke være et akut behov for en kommunal afgørelse på stedet.

Kommunen kan med andre ord vælge at henlægge afgørelseskompetence til beredskabet i situationer, hvor en manglende kompetence til at træffe afgørelse vil medføre u hensigtsmæssigt store konsekvenser set i forhold til brugen af bygningen, der vil kunne undgås ved en afgørelse eller dispensation på stedet.

Beskrivelsen af, hvad der er rimelig tid, skal ses i sammenhæng med den konkrete konsekvens en evt. afventning af en kommunal afgørelse. For tilstrækkeligt at belyse dette, vil de accepterede konsekvenser og de ikke-accepterede konsekvenser med fordel kunne beskrives i aftalen ligesom, at der i aftalen kan fremgår eksempler på, hvilke bygningstyper der menes.

På baggrund af ovenstående og henset til formålet om fleksibilitet er det således Transport- og boligministeriets vurdering, at den skriftlige henlæggelsesaf-tale ikke udførligt eller udtømmende behøver at beskrive konkrete tidsrum eller konkrete bygningstyper, der omfattes af aftalen. Der skal dog være en vis uddybning heraf, herunder fx med eksempler, så de henlagte kompetencer og situationer i praksis kan identificeres.